

MED HÅP TIL ALLE FOLK
MOTIVERE, UTRUSTE OG TRENE FOR MISJON

THE LOGBOOK

fra Logos Hope

Kirke vs Kultur

Dave McKissick OM Norges
Church Relation Director

Min arbeidskontrakt
med Jesus

Møt Roar Haldorsen Strat

Tidenes

avstandsforhold
Møt Espen & Esperangma

● Innhold

OPERASJON MOBILISERING NORGE

Tangen 11, 4632 Kjelåsland
Telefon: 38 09 97 65, E-post: info.nor@om.org

OM-Norge på internett: www.om.org
Bankgiro: 3000 14 81000
Medlem i OM: kr. 200,-/år
(par/familie kr. 300/student kr. 150,-)

Landsleder: Karl Anne og Willy André Meberg
Grunnleggere: George Vawer
Internasjonal leder: Lawrence Tong

Styrret i OM Norge
Styrmødre: Astrid Færden Gaare

Styremedlemmer: Ingar Ba, Steinar Kla,
Per Arild Welby og Anne-Britt Tangen

Med HÅP til alle folk

Trykk: Synkron Media AS
Redaksjon: Hulmin Kim og Karl Anne Meberg
Layout: Hulmin Kim
Oversettselskomite: Anne-Mari Viljeon og
Anne-Britt Gomo Aanested

Følg oss på

#omnorge

9

**Personal-ansvarlig, Jo McKissick,
besøker Logos Hope**

10

**"Hva har du i hånden?" -2. Mos. 4,2.
Møt Malin som skal reise ut med Logos Hope**

12

**Tidenes avstandsforhold
Møt Espen & Esperangma**

**Tapt og funnet
Team fra Logos Hope**

**Min arbeidskontrakt med Jesus
Møt Roar Haldorsen Strat**

**Kirke vs Kultur
Dave McKissick OM Norges
Church Relation Director**

14

16

20

10

"Hva har du i hånden?" -2. Mos. 4,2.

12

Tidenes avstandsforhold

10/40

Det er anslått at av de 7,2 milliarder mennesker som er i live i verden i dag, tilhører 3,0 milliarder av dem de unådde folkegruppene med liten eller ingen tilgang til evangeliet om Jesus Kristus. Ifølge Joshua Project, er det ca 16 300 unike folkegrupper i verden med ca 6500 av dem som anses unådde. De aller fleste (88%) av disse minst nådde gruppene finnes i 10/40 vinduet og ikke flere enn 3% av misjonærarbeid gjøres blant disse menneskene. Jesus gav oss oppdraget med å gjøre alle folkeslag til disipler, så da må vårt mål være å finne de etniske gruppene som ikke er disippelgjort eller kjenner Jesus. Som kristne trenger vi å vite hvor disse «unådde» folkene er, slik at vår innsats med å fullføre oppdraget vil være mest mulig strategisk og produktivt.

Høsten er stor

10/40 vinduet er rett og slett et begrep som brukes for å beskrive en del av verden mellom 10 og 40 breddegrad fra Vest-Afrika til Øst-Asia. Hvis du var å tegne den på et kart, vil den øverste linjen gå fra Portugal til Japan og bunnen ville gå fra Guinea, like gjennom den sørige tuppen av India og hele veien til gjennom Nord Afrika til Marokko. Dette er et viktig fokus-område for alle troende fordi de fleste av de som ikke har hatt anledning til å høre evangeliet bor i denne regionen. 10/40 vinduet inneholder 65 av de minst nådde land i verden.

Folk som ikke kjenner til evangeliet i 10/40 vinduet er ikke "mer fortapt" enn naboen din eller et familiemedlem som ikke kjenner Kristus. Men, de er "unådde" i den forstand at de ikke har hatt anledning til å høre evangeliet. Folk kan være «u-evangeliserte» uten å være «unådde». Det er folk i Norge som ikke har hørt evangeliet, men de kunne hørt det hvis de ville. De fleste som bor i 10/40 vinduet kan ikke finne ut om Jesus selv om de ønsket det! Dette er unådde mennesker som ikke har tilgang til evangeliet.

Dette området av verden er unådde av flere grunner. For det første så lever disse menneskene ikke i et åndelig vakuum. Mange av verdens store religioner begynte i denne delen av verden, og er fast forankret der. I 10/40 vinduet alene er det 724 millioner muslimer, 787 millioner hinduer, og 240 millioner buddhister.

Tilhengere til de store verdensreligionene

- 1,6 milliarder - Muslimer
- 480 millioner - Buddhister
- 340 millioner - Kinesisk folkreligion
- 1 milliard - hinduer
- 660 millioner – Stamme religioner
- 975 millioner - Ateister og ikke-religiøse
- 14 millioner - Jøder

For det andre så blir kristne i mange av landene i regionen undertrykket. Jesus erklært, "innhøstingen er stor, men arbeiderne er få." Dette fører oss til en av de andre store grunnene til at denne delen av verden er unåd; det er en mangel på kristne som er villige til å gå til disse stedene og folkene.

Arbeiderne er få

Det er anslått at bare 3% av misjonærerne som jobber ute i verden i dag jobber for å nå disse unådde folkene. De andre 97% arbeider i u-evangeliserte, men ikke unådde områder. Av alle pengene samles inn i menigheter, går bare 5,4% til arbeid i andre land ifølge World Christian Encyclopedia. Av disse 5,4%, blir bare 1% brukt til å bringe evangeliet til unådde mennesker som ikke har tilgang til evangeliet. Det er omrent en krone for hver hundrelapp som blir gitt i gave. Resten går til arbeidet med å videre evangelisere nådde folk. Tenk hva vi kunne oppnådd om noen av disse ressursene av mennesker og midler hadde vært brukt annetledes?

Total fordeling av arbeidere

Vi regner med at det er ca 400.000 misjonærer til sammen fra alle grenene av kristendommen. Bare mellom 3 og 4% (13 315) av disse misjonærerne arbeider blant unådde folkeslag. Fordelingen av protestantiske misjonærer blant de ulike religiøse blokker ser slik ut:

- 74% Blant Nominelle kristne
- 3% blant buddhister
- 8% blant stammefolk
- 2% blant hinduer
- 6% blant muslimer
- 2% Blant kinesiske folkreligion
- 4% Blant ateister eller ikke-religiøse folk
- 1% blant jøder

Vi må ta oss tid til å lære oss selv hvordan verden ser ut og vi må evaluere vår innsats i tråd med Guds befaling om å gjøre disipler av alle folkegrupper. Høsten er stor, og vi kan ikke ignorere de millioner som går tapt uten kjenne Kristus. Og vi har behov for flere arbeidere som er villige til å gå ut blant disse folkeslagene med evangeliet.

Willy André Meberg
Landsleder OM Norge

"Hvem av disse tre mener du oppførte seg som

et sant medmenneske

mot mannen som var blitt mishandlet?"

Lukas 10:36

Foto: Syriske flyktninger i Libanon

◀ ▶

Richards Bay, SØR Africa
3 - 18 Mai 2016

16 innsatte tok imot Jesus da et team fra Logos Hope besøkte deres fengsel under havnebesøket.

Da Abraham hadde fullført sitt budskap ønsket også innsatte å ta imot Jesus Kristus som sin Gud og Frelses. Etter møtet, i samtaler på tomannshånd, ønsket ytterligere ti innsatte å gjøre det samme. «Jeg kunne føle undertrykkelsen da jeg gikk inn i fengselet,» minnes teamleder, Dyfan Gravell (Wales), det var første gang han besøkte et fengsel og fikk se de enkle forholdene og kjenne følelsen av å være fanget.

«Vi kommer med sann frihet, frihet i Kristus, til et sted uten fysisk frihet. Dette er grunnen til at folk er så ivrige og åpne for å ta imot Jesus Kristus her!»

“Vi kommer til dere med sann frihet, frihet i Kristus ...”

Mannskapet om bord på Logos Hope har nå returnert til skipet etter å ha vært spredt over hele verden under en måneds tørrekkeperiode. Besetningen besøkte menigheter, deltok i barne- og ungdomsarbeid, fortalte om skipet og deltok i praktisk arbeid. Så snart skipet gjenåpnet for publikum var de igjen fullt opptatt med spennende program, denne gangen i Richards Bay, Sør Afrika. Området hadde vært plaget av alvorlig tørke de siste sju årene og mannskapet ba inderlig til Gud om regn. Et par dager senere kom regnet og det regnet en hel dag! Bønnesvaret ble en stor oppmuntring, en påminnelse om Guds trofasthet.

«Jeg er her idag for å fortelle at Gud er en realitet,» proklamerte Abraham Moxen (Papua Ny-Guinea) for innsatte i Empangeni-fengselet. Han delte et sterkt vitnesbyrd om sin fortid som gatebarn og fortalte at han selv hadde vært nær ved å havne i fengsel. Abraham fortalte at Gud hadde vist seg for ham tre ganger i drømme og sagt «Jeg kommer». Synet førte han tilbake til Gud.

«Tiden er kort,» sa Abraham. «Vi vet ikke når våre liv vil ta slutt. Bestem deg for å komme tilbake til din himmelske Far i dag», led innbydelsen.

Personal-ansvarlig, Jo McKissick, besøker Logos Hope

De syv norske om bord på Logos Hope fikk et etterlengtet besøk fra det norske OM kontoret i Richards Bay. De ble gjort øras på av Jo McKissick som tok dem med ut for å spise. Hun hadde med sjokolade og andre norske varer fra foreldre og venner og gleden var stor over å kunne spise melkejokolade igjen. Alle de norske satte stor pris på besøket og viste Jo ivrig rundt i sine avdelinger.

På Logos Hope arrangeres det kulturkvelde flere ganger i uken for å dele evangeliet med de besøkende og vise frem de ulike kulturene gjennom dans, drama og nasjonaldrakter. Elektrikerlærling, Stian Håberg, er leder for den skotske danseguppen. «Hverdagelivet om bord kan til tider bli ganske hektisk,» forteller Stian. Danseguppen var nylig blitt spurta om de kunne oppbre på kulturkvelde tre ganger i uken, men de følte det ble for mye siden det kom i tillegg til andre ansvareområder. «Utfordringen ligger i at det er så mye spennende en kan engasjere seg i på dette skipet,» fortsetter Stian ivrig, «man må være flink til å velge noen få områder hvor en vil bidra.»

Jo McKissick fra det norske OM kontoret besøkte de norske om bord da skipet lå til kai i Richards Bay.

OM Norge fikk gjennom besøket en tettere kontakt både med mannskapet og lederskapet om bord. Jo fikk ved flere anledninger spise middag med kaptein og hans kone. Antall sørkere til Logos Hope har økt jevnlig de siste årene og derfor er det ekstra viktig med tett kontakt med de norske utsendingene og lederne på skipet.

GI EN GAVE I DAG!

Bidra til at Logos Hope kan fortsette å seile.
www.omships.org

Meldinger fra lokalbefolkningen

Takk for at dere kommer til oss med et fartøy fullt av kunnskap og glede. - **Tivz**

Gjennom deres lydighet til kallet har dere fått røre ved mange liv her i Richards Bay. Takk! - **Lynette Rabe**

Jeg elaker hvordan dere reiser rundt med Guds Ord. - **Michelle Burgess**

Vi hadde en flott tid og nøt hvert minutt. - **Dudu Khumalo**

En fantastisk opplevelse. - **Chaney Ueckermann**

To skolebarn viser stolt frem bøker de fikk da skoleklassen deres besøkte skipet.

Enhet var et gjennomgangstema i flere møter som ble arrangert om bord og på land. Forberedelsessteamet (Line up-teamet) bemerket at selv om Sør Afrika har mange fellesskap av pastorer fra ulike kirkesamfunn, er disse som regel rasemessig inndelt. Budskapet om enhet i Kristi kropp ble derfor vektlagt under skipsbesøket. En av de lokale pastorene, pastor Ellie, kalte Logos Hope for «et symbol på enhet». «Logos Hope er en smeltesdigel av mennesker. Å få oppleve dette kan hjelpe folk til å sette pris på hverandres kulturelle og rasemessige forskjeller,» sa han.

Kaller Gud deg til å reise ut i misjon og mønstre på Logos Hope?

Gå til www.omships.org/opportunities

for mer informasjon om hvordan du kan bli med på dette store troseventyret.

Møt Malin som skal reise ut med Logos Hope

Av: Hulmin Klim
Foto: Privat

Malin Strand er 17 år og fra Brønnøysund.

Til høsten reiser hun ut med OM-skipet Logos Hope, men sjømannslivet blir slett ingen ny opplevelse for Malin. Hun er akkurat ferdig med to år på Sørlandets Maritime vgs.

- Hvilk erfaring har du med livet på sjøen?

- Jeg har bodd og studert om bord på skoleskipet «Sjökurs» i to år, så jeg har fått god erfaring med sjømannslivet. Der har alle hver sin lugar med dusj og toalett. Det blir nok en liten utfordring å skulle dele lugar med flere andre på Logos Hope, men jeg er vant til å leve med mange mennesker rundt meg hele tiden, så det skal nok gå bra.

- Hvordan fikk du høre om Logos Hope?

- Det var på skolen, de delte ut brosjyrer og informerte oss om hvordan vi kunne bli med på OM-skipet. Skolen har også et kontor på land der vi får hjelp til å finne et skip som kan gi oss lærlingeplass. Noen derfra kommer ofte om bord og informerer oss om forskjellige skip og hvilke arbeidsmuligheter vi har. Da jeg hørte om Logos Hope, ble jeg veldig interessert. Det finnes ikke så mange muligheter til å reise rundt i så store deler av verden når man er såpass ung.

- Så du valgte Logos Hope for å få reise ut i verden?

- Ja.

- Vet du hvor skipet befinner seg nå?

- I Sør-Afrikal

- Hva var det som fikk deg til å ta den endelige avgjørelsen? Bestemte du deg med én gang, eller måtte du tenke deg om først?

- Jeg tenkte en liten stund, leste om organisasjonen, og tenkte at dette må jo være en flott mulighet til samtidig å tjene Gud og hjelpe mennesker rundt om i verden. Du kan faktisk bruke utdannelsen din til å gjøre en forskjell enten du er lærer, kokk eller sjømann. Vennene mine og familién min ble først litt sjokkerte og engstelige når jeg fortalte at jeg skulle reise så langt av sted. Men nå vet de mer om skipet og om OM, så da vet de at jeg kommer til å vokse og lære mye, selv om de selvfølgelig skulle hatt meg litt nærmere. De har støttet meg gjennom hele prosessen, og vennene min er misunnelig.

- Du har begynt på en maritim utdannelse, hvorfor har du valgt å gå den veien?

- Jeg begynte fordi mange i familien min har arbeidet til sjøs. Det første året på skoleskipet hadde vi mest teori, men etter hvert fikk vi gjøre mer og mer praktisk, og da ble jeg sikker på at dette har jeg lyst til å arbeide med. Så man kan si at jeg ble påvirket hjemmefra først, men det var min egen avgjørelse. Og jeg elsker det!

- Hva gleder du deg mest til på Logos Hope?

- Jeg prøver å ikke ha så høye forventninger, og bare stille med et åpent sinn. Men jeg må innrømme at da jeg så bilder fra skipet, tenkte jeg at dette skal bli veldig gøy og lærerikt, så jeg ser virkelig frem til å bli kjent med nye kulturer og møte nye mennesker.

- Selv om det sikkert er mye å glede seg til, kommer det nok til å bli noen utfordringer og toffe tak også – hvordan tror du et du vil take det?

- Da pleier jeg å sette meg ned og lese eller bare være alene.

- Er du en innadvendt type?

- Jeg tror jeg er litt begge deler. Jeg er mye sammen med venner, men jeg trenger av og til litt tid for meg selv også.

- Logos Hope er jo et misjonsskip. Hva betyr misjon for deg?

- Det handler om å dele troen og livet med mennesker som ikke har hatt, og jeg tror det er viktig å krysse geografiske, sosiale og religiøse barriérer!

Tidenes avstandsforhold

Det unge paret på 22 år har vært sammen i over to år, og møttes på skipet Logos Hope der de begge jobbet og reiste rundt i verden, men alt var ikke gull og grønne skoger i begynnelsen.

Esperangma Rai
fra Nepal er på besøk
i Norge og Karmøy for første gang
for å besøke kjæresten
Espen Olsen fra Håvik som hun
traff om bord på skipet
Logos Hope i Asia.

Av: Kent Olsen
Foto: Hannah Kauseman

– Hun likte meg ikke så mye i begynnelsen, forteller Espen, før Esperangma forklarer:

– Jeg skrev meg opp på bandøvelse før vi skulle ombord på skipet. Lista kom, og jeg gikk for finne navnet mitt og hvem jeg skulle spille med. Jeg så de hadde skrevet navnet mitt to ganger, der den ene var feil.

– Under en pause ropte noen navnet hans. Jeg sa fra at jeg het Espes, men så reiste han seg opp. Jeg var skikkelig sur, forklarer hun.

McDonald's og kjærlighet

I begynnelsen fikk de felles venner, og begynte å være med hverandre. Hun forteller at hun gjorde narr av han i begynnelsen, fordi han het Olsen til etternavn. Kallenavnet hans ble da Mary-Kate, etter de berømte Olsen-tvillingene Mary-Kate og Ashley.

Efter hvert ble de likevel bedre kjent, og da Espen hadde bursdag, bestemte hele vennegjengen å dra på McDonald's for å feire.

– Det var en av de første utflyktene vi hadde som en venegruppe, og det var vel der det begynte å gnistre, sier Espen.

Alle trodde likevel at han likte en annen jente.

– Under hele bursdagen hans prøvde vi å få han til å snakke med denne jenta. Plutselig, når vi var på vei tilbake, begynner han å gå med meg. Han begynte å prate med meg mens jeg prøvde å få den andre jenta til å gå med han, forteller Esperangma.

– Ja, det var plagsomt, skyter Espen inn før de ler.

Endelig fri

Rundt to måneder før de var ferdige på skipet, kunne endelig slappe av og være et par. Det er nemlig ikke lov å inngå i romantiske forhold før en har vært på skipet i minst ett år, og for noen land, inkludert Nepal, to år.

Efter at de var ferdige på skipet, hadde de to uker for seg selv før de måtte reise hjem, som de tilbrakte i Malaysia etter tips fra sjefen hennes.

På besøk til Nepal

Efter Malaysia reiste de tilbake til sine hjemland, og det første Espen gjorde da han kom hjem, var å kjøpe en billett til Nepal.

I hele februar i år var han på plass i hovedstaden Kathmandu for å besøke sin kjære etter flere måneder uten å se hverandre.

– Det var fint. Jeg fikk være turist og oppleve kulturen og se nye steder, sier Espen.

– Jeg tok ham til de vanlige turiststedene i stedet for de mindre fine stedene, i tillegg til en by seks timer unna for å se på fjellene, sier hun.

Uten varme, og midt på vinteren, ble oppholdet en kald affære. Det var i tillegg ikke lenge etter jordskjelvene som skjedde i fjoråret, som landet fortsatt led av. På toppen av det var grensene til India stengt på grunn av konflikt.

– Det er der vi får forsyninger fra, inkludert mat, vann og gass, så Nepal hadde akutt behov for forsyninger, forklarer Esperangma.

– Så han kom på den tiden. Vi hadde ikke varmt vann heller. Jeg måtte gi ham ganske mange tepper, sier hun.

– Jeg måtte velge mellom kald dusj eller bottedusjer, der du varmer opp vannet i en stor bøtte først, forteller Espen videre, for han forteller at de fikk varmt vann igjen et par dager etter at han reiste tilbake til Norge.

Vennskap som fundament

Paret tror at forholdet deres er så sterkt som det er, fordi de har vennskap som fundament.

– Det har vært enklere enn vi trodde det skulle være, sier Esperangma.

– Vi gikk inn i det, vitende om at vi kom til å ha et varende forhold, fortsetter hun, før Espen kommer inn:

– Vi har klart å bygge et solid fundament – en grunnmur – som holder seg uansett distanse, sier han.

– Å ville få det til å fungere, det er det som funker. Det får oss til å prøve hardere, avslutter Esperangma.

Esperangma, som reiste hjem til Nepal i juni, planlegger allerede sin neste tur til Norge, som blir rundt juletider.

Tapt og funnet

Misjon: Savannah Tomé Da Silvas misjonsdrøm ble møtt av en haug med skitne tallerkener.

- Jeg måtte dø bort fra mine egne drømmer, sier den unge misjonæren.

Teamet fra misjonsskipet Logos Hope setter seg leende ned i sofaen, og Lincoln Bacchus fra Trinidad og Tobago tar raskt kontroll: – Du bor intervju Savannah og Amalie her. Sterke historier. Amalie har vært lengst ombord i skipet. Og så er hun jo norsk. Skipet det er snakk om er Logos Hope, som reiser verden rundt med evangeliet og litteratur. Sammen med de tre andre utgjør Lincoln en del av det 400 personer sterke mannskapet ombord i misjonsskipet som drives av Operasjon Mobilisering. Mens Lincoln har jobbet seg inn i medteamet ombord, måtte britiske Savannah svele noen deler stolthet da hun fant ut at kjøkkenvasken kom til å bli hennes tilholdssted det første året av hennes misjonstjeneste. – Jeg sa at dette måtte være feil. Gud kunne ikke ha kalt meg til misjon for at jeg skulle stå i oppvasken.

Gud på hylla

Søndagens tekst er hentet fra Jesu ord om at den som vil være stor skal være en tjener. Slik har de følt det, de unge misjonærene som til ulik mønster ombord igjen på Logos Hope som da er ferdig i torndokk. De har måttet legge ned sine egne planer og tatt noen steg ut i det som utenfra kunne se ut som nederlag eller i beste fall omveier i karrierestigen. Norske Amalie Balevik hadde «lagt Gud på hylla» da hun fikk høre om Logos Hope.

Matroslærlingen fra Balestrand i Sogn bestemte seg for å ta lærlingtiden ombord på misjonsskipet. Men hun skulle være der som matroslærling, ikke noe mer.

– Men jeg måtte gi Gud kontroll og ydmyke meg foran ham. Det har vært toffe tider, men jeg måtte lære at han har kontroll, sier hun.

Delte alt

Hun har fått både misjonserfaring og matrostittel etter to år ombord. Noe av det sterkeste for henne var en misjonstur nordover i Sri Lanka for å besøke kristne i de borgerkrigsherjede delene av landet.

– Vi var der for å hjelpe dem med å rense brønner, noe de gjorde med oppkuttede kokosnøtter. Det var så sterkt å se hvordan de tjente lokalsamfunnet sitt. De hadde ingenting. Likevel delte de alt. De sov på gulvet slik at vi skulle få sove på madrasser, forteller jenten som trygt kan kalles misjonsmatros.

Paula Goncalves fra Brasil forteller også at det er møtene med mennesker som har gjort sterkest inntrykk. Som kvinnen hun møtte på en kafé i skipet.

– Da jeg så henne lurtet jeg på om jeg skulle våge å ta kontakt. «Kan jeg be for deg?» var det eneste Paula sa. Kvinnen takket og sa at det var akkurat det hun ønsket.

Halleluja og Cola

I Trinidad og Tobagos er Operasjon Mobiliseringens skip kjent for rimelige bøker og vennlig mannskap. Selv om han kjente til skipene tenkte Lincoln Bacchus aldri på misjon før han kom på universitetet og dro på misjonstur til Sør-Amerika tre ganger.

– Det sies at det er tre ord som er kjent overalt: «Halleluja», «Amen» og «Coca Cola». 94 prosent av verdens befolkning kjenner Coca Cola, som har vært her i 130 år. Kristendommen har vært her i 2000 år, men likevel er det fortsatt en tredjedel av verden som ikke har hørt evangeliet eller vet hva korset står for. Jeg tenkte: Ok, jeg er ung og sterk og jeg burde kunne reise ut for å tjene verden.

Det er nå syv måneder siden han dro ut for første gang, og han har så langt ikke sett seg tilbake. En kvinne på en øy i det indiske hav gjorde særlig sterkt inntrykk. Ingen fikk komme inn til den syke kvinnen, og familien holdt seg borte. Likevel fikk de komme inn til kvinnen som ikke var kristen. For de gikk ut igjen hadde de bedt med kvinnen og fortalt om evangeliet.

– Da vi var ferdige så jeg smilte i ansiktet hennes. Hun lo og sa at om hun ikke hadde lagt på dette sykehuset så ville hun meldt seg som frivillig.

Lokalt først

De unge misjonærene kommer stadig tilbake til dette med å dra fra egne drømmer og ambisjoner, for å oppdage at noe bedre kommer litt lenger nede langs veien. Som Savannah som var vokst opp med at internasjonale misjonærer bodde hjemme hos dem hver jul og påske. Misjon handlet om å dra «overseas» som britene kaller alt utenom de britiske øyer.

– Kirken sendte mamma og meg til Uganda da jeg var seks år. For meg var misjon internasjonalt.

Men på videregående opplevde hun at Gud sa at hun skulle være der hun var. Hun måtte overgi entusiasmen for å dra ut, og gi alt der hun var. Så hun begynte å fortelle mennesker om Jesus, på jobb og på skole.

– Noen ganger vil Jesus at du skal dra til kallet, for at han skal se hvor forpliktet du er lokalt. Så kan Gud gi deg «større ting» etter hvert. Når jeg etter hvert var klar for å ikke dra, da var jeg klar for å dra, sier Savannah.

Harde tider

De har få betenkigheter med å oppfordre andre unge til å dra ut i misjonstjeneste. Lincoln mener tiden på skipet har gitt ham verdifull kapital til å ta med videre.

– Erfaringen du får med er livsforvandlende. Det setter unge mennesker to-tre steg foran andre. Du lærer å dele Guds kjærlighet med andre, og du får unike kulturelle erfaringer og ferdigheter. På skipet er det 60 ulike nasjoner og hver uke, hver måned er vi i en ny havn. Jeg anbefaler alle å gå inn i misjonen, uten tvil.

– Hvilke råd vil dere gi?

– Jeg ville sagt at du må være klar for harde tider, og du må være åpen for hva Gud vil gjøre i ditt liv. Bonnepartnere har vært viktig for meg. Det er en livsforvandlende erfaring, og du er langt hjemmefra.

– Tenk på den verste jobben du kan tenke deg. Hvis du ikke vil gjøre den for misjonens skyld, så ikke dra. For det kan godt tenkes at du ender opp med å gjøre akkurat det, smiler Savannah.

Også eldre

Når samtalen dreier seg om å dra ut og forlate det trygge, skyter Dave McKissick inn:

– Min kone og jeg ble med i Operasjon Mobilisering da vi var tidlig i 50-årene. Vi dro fra døtrene våre som bor der, og måtte dra fra vår drøm om å trekke oss tilbake til et enkelt liv i USA. Så jeg vil oppmuntre voksne og eldre til å stole på Gud med sine liv. Misjon er ikke bare for de unge, vi trenger også de livserfarne med kunnskap. Gud kan bruke dem om de bare vil si ja.

– Hvordan har det vært å dra fra døtrene?

– Noen ganger har det vært forferdelig. Foreldre skal jo ikke volks opp og forlate hjemmet. Vi følte at vi forlot dem, og det følte de også. Men vi visste at Gud ville at vi skulle gjøre dette, og da måtte vi stole på at han ville ta seg av døtrene våre i USA.

– Misjonslivet er vanskelig noen ganger. Vansklig, men fantastisk, legger Paula Goncalves til.

Har de noen gang vært redd under sine mange seilinger?

– Ikke redd. Men sjøsyk, det blir jeg, smiler Savannah.

Av: Elvind Algrøy
Foto: Elvind Algrøy

Min arbeidskontrakt med Jesus

- Møt Roar Haldorsen Strat, OM Norges første landsleder

Da Roar Haldorsen Strat sa opp lærerjobben sin på Lilleborg skole i Oslo i 1980 for å starte Operasjon Mobilisering i Norge, gikk han inn i tjenesten på «lønnstrinn tro». I løpet av de siste årene og frem til i sommer, har han vært styreleder i OM Norge.

Det er en stund siden du sluttet i landelederstillingen, hva har du holdt på med i tiden etterpå?

- Da jeg sluttet som landsleder gikk jeg rett inn i stillingen som generalsekretær for Bibelleseringen, men fortsatte å ha en aktiv rolle i OM. Jeg har sittet i styret for OM Norge i flere perioder, noen perioder som styreleder.

I syv år ledet jeg arbeidet i Frontiers Norge. Dessuten har jeg vært styremedlem i Wycliffe og Litteraturmisjonen. I tillegg er jeg nå engasjert i min egen menighet, Oslo Søndre Frikirke. I løpet av disse årene har det blitt en del forkynneroppgaver her i Norge.

På det personlige plan kan jeg nevne at min datter Marianne, som var på Doulos i to år, nylig giftet seg med en canadier, og har slått seg ned i Toronto. Min kone Lillis Herborg og jeg kan også glede oss over å ha fått seks barnebarn - barn til våre tre sonner og svigerdøtre.

- Du nevnte Litteraturmisjonen, hva går det ut på?

- Litteraturmisjonen har et trykkeri i Sri Lanka, og så langt har jeg besøkt dette trykkeriet seks ganger.

De trykker bibler bl.a. til Kina og Midtosten - et veldig spennende arbeid. Det ble startet av nordmannen Arnfinn Andås, og har nå 60 ansatte. Han startet først et trykkeri i Japan. Litteraturmisjonen trykker nå bibler og kristen litteratur som pakkes i containere og sender ut i hele verden. Nylig har de begynt å trykke bibler og nytestamenter også på minoritetsspråk.

- Du går nå av som styreleder i OM Norge, men hvordan ble du med i OM? Kan du si litt om de første årene?

- Oppstarten av OM i Norge har en lang historie. Min kone var en av de første norske som reiste ut med OM. Hun tok utfordringen da hun gikk på bibelskole i England. På sommerkampanje i Frankrike i 1968 ble hun med på et litteraturdistribusjons-team. To år tidligere, sommeren 1966, dro de aller første norske OM'erene på sommerkampanje til Tyrkia. En av dem, Jostein Stokkeland, hadde fått kontakt med OMs grunnlegger, George Verwer, som kom på besøk til Norge noen år senere. Da OM i 1970 kjøpte skipet som fikk navnet «Logos», ble norske Bjørn Kristiansen bedt om å bli kaptein på det nye misjonsskipet.

Landsleder for OM i Sverige, Hans Ström, var ofte i Norge for å rekrytere til misjon, og vi ble etter hvert godt kjent med ham. Slik ble vi involvert litt etter litt. Jeg reiste på OMs sommerkampanje til Belgia i 1972, så i omrent ti år før den offisielle starten for OM Norge, forberedte Gud meg på tjenesten skritt for skritt. Vi ble gode venner med Bjørn Kristiansen og han kone Ann, og de utfordret meg til å starte opp OM i Norge. Så i 1981 startet vi eget OM-kontor i Oslo.

- Hva var det som gjorde at du beateerde deg for å ta utfordringen?

- På den tiden hadde jeg vært lærer i Oslo i 12 år. Jeg hadde familie, og jeg lurtet på hvordan jeg skulle kunne forsørge dem hvis jeg sluttet i lærerjobben. Men så en dag leste jeg Matteus 6,33: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg».

Så på en måte ble dette min arbeidsavtale med Herren. Og ja, han var trofast og holdt sitt løfte gjennom alle de 11 årene jeg var landsleder for OM Norge. Vi begynte til og med å bygge hus uten å ha noen fast inntekt. Vi fikk fire barn, og fortsatt bor vi det huset - 30 år etter.

- Når du ser tilbake, hva vil du si høydepunktene er i tiden med OM?

- Det har vært mange gode opplevelser med OM. Som sagt var jeg på sommertjeneste i Belgia i -72. En dag hadde jeg solgt bøker og bibler hele dagen, og til slutt hadde jeg bare én bilbel igjen. Jeg ringte på en dør, og en mor med et lite barn ved siden av seg. Åpnet. Med mine få franske setninger klarte jeg å overbevise henne om at boken ville være fin for barnet hennes, så hun kjøpte den. Jeg husker ennå hvor glad jeg var etter å ha solgt den bibelen til denne familien.

● Intervju

En annen flott opplevelse var Love Europe-konferansen i 1989 da 120 ungdommer fra Norge var med til Offenburg i Tyskland. Vi endte opp med å kjøpe vår egen buss, «Kaleb», til konferansen. Det var helt utrolig. Det kom mye godt ut av den konferansen i ettertid, og mange engasjerte seg videre både med OM og i evangeliseringsarbeid generelt etter å ha blitt inspirert på Love Europe.

De første årene hadde vi kontor på en hems i Telos bokcaf  i Oslo. En dag kom en student som hadde sommerjobb som gatefeier inn der. Han kom innom flere ganger og kjøpte ofte boker, så jeg antok at han var en kristen. En dag stilte han meg et åndelig sp rs m l, så jeg tok ham med opp på kontoret til en samtale. Jeg avsluttet med   be og oppfordret ham til også   be.

Mange år senere leste jeg et intervju med ham i Vårt Land der han fortalte at han hadde tatt imot Jesus den dagen!

Jeg har også fått være med på   forberede skipsbes k i Norge, både for Logos mens jeg enda var lærer, så Logos II til Stavanger og Doulos til Kristiansand og Bergen. Dette har vært en flott m te   gjøre OM kjent på. Først kommer et team fra skipet hit for   være med i forberedelsene. Mange menigheter blir involvert. Under selve besøket kommer det mange om bord og får se hva OM gjør rundt om i verden, blir kjent med skipstjenesten og f r høre om hvilke andre muligheter som finnes for   involvere seg.

- Situasjonen for verdenmisjon har endret seg siden -70 og 80-tallet, spesielt med tanke på at det har blitt mer fokus på f.eka. «10-40-vinduet» og muslimmisjon. Hvorfor ser du på det?

- Det er mellom 10. og 40. breddegrad vi finner den høyeste andelen muslimer. Det har derfor i de senere år blitt fokusert på dette området, både når det gjelder forbenn, men ikke minst at antall arbeidere. Mange såkalte «teltmakere» har reist til disse tidligere helt unådde områdene. Resultatet er at vi nå i flere områder ser muslimer komme til tro på Jesus Kristus.

- Hva med Norge? Vi f r har jo fått mange flyktninger og innvandrere til landet i senere tid?

- Ja, bare i Søndre Nordstrand bydel hvor vi bor, er det mennesker med bakgrunn fra 147 forskjellige nasjonaliteter. Vi i Søndre Frikirke har derfor satset på fellesskapskvelder der vi hver tirsdag serverer middag og tilbyr norskundervisning til omkring 35 personer fra rundt 20 forskjellige land.

Jeg var i flere år leder av Frontiers i Norge, og vi hadde et motto: «Med k righet og respekt invit re alle muslimer til   folge Jesus». Gjennom dette arbeidet fikk jeg hj rt for muslimer. Noen ser på muslimene som kommer til Norge som en trussel, men jeg ser det som en mulighet. Vi ser at Gud gjør store ting blant muslimer i dag, ikke bare i Norge, men over hele verden.

Den sterkeste v lsignelsen er   se frukter av arbeidet. Gjennom arbeidet i menigheten har vi fått dele evangeliet med flere. En av dem er Maryam fra Iran. Hun tok imot Jesus og ble døpt i menigheten v r. En annen fra samme asylmottak er Abdulkudus. Han er uigur, og da han fikk et nytestamente på sitt eget språk, str let han opp. Jeg fikk i tillegg g den av   besøke hans muslimske familie i Kasakhstan.

- Har du en hileen til leserne av «Med håp til alle folk»?

- Åpenbaringen 3,8: «Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør, som ingen kan st nge.» Jeg tror det beskriver situasjonen her i Norge når det gjelder   nå ut med evangeliet. Det er en åpen dør, og Gud gjør store ting både i Norge og i andre land gjennom OM og andres tjeneste!

Både Roar og Lillis Herborg er ivrig med i evangeliseringsarbeid. I sommer var de med på evangelisering under Bluesfestivalen i Skånevik der familien har sommerhus. Sammen med bedehuset og Open Air Campaigners hadde de evangeliseringsskaf  på sin egen brygge under festivalen.

● Til ettertanke

**Dette håpet er et trygt og fast anker for sjelen.
Det n r innenfor forhenget, dit Jesus gikk inn som
forløper for oss.**

HEBREERNE 6:19

Foto : Med Teamet fra Logos Hope 2014 Oslo

Kirken samfunnet og Bibelen den indre kulturkampen

En kultur er en felles måte å leve på for en gruppe mennesker - atferd, holdninger, verdier og symboler som aksepteres, vanligvis uten at man tenker over dem, og som videreføres til neste generasjon via kommunikasjon og imitasjon.

Nokkelord er "gruppe mennesker" fordi vi alle fungerer i flere ulike grupper samtidig og hver av disse gruppene har en egen kultur og akseptert atferd. Noen av oss tilhører en kvinnekultur, andre en mannskultur. Noen er friluftsfolk, andre foretrekker å sitte hjemme med en bok. Noen tilhører Frikirken mens andre trives best i Misjonskirken. Noen er modne kristne, andre er såvidt begynt på troens vei.

Det er viktig å huske (og fokusere på) at som gjenfødte troende tilhører vi en ny kultur. 2 Kor 5,17: «Den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!» Som et resultat av å bli en ny person må vi lære å leve som en ny person og styres av den nye Ånd som er i oss. Vi skal ikke lenger la oss styre av våre "personlige" ønsker, men overgi oss til det Den Hellige Ånd vil (Gal 5). Men som vi leser i Rømerne 7, slet selv Paulus med spenningen mellom hans gamle menneskelige kultur og den nye gjenfødte kulturen.

Hvordan påvirker dette kirken i dag?

En rask undersøkelse av kirkehistorien vil avdekke mange tilfeller der en såkalt "kristen nasjon" erobret en ikke-kristen nasjon og ga dem to valg; konverter til kristendommen eller dø. Mange valgte selvfølgelig å konvertere, men av dem som ble erobret var det også mange som tok med seg sin religiøse kultur inn i kirken. Som et resultat av dette har kirken i århunder ofte vært ledet av menneskers kultur fremfor sunn bibelsk undervisning. Dette er fortsatt veldig tydelig i dag.

Enten spørsmålet gjelder homofile prester eller givertjenesten kommer ofte pastoren, som leder for flokken, i en vanskelig situasjon. Hvis det forkynnes for hardt om synd kan menigheten bli fornærmet og man risikerer at noen forlater kirken. Dette betyr mindre i kollekten og regninger som ikke kan betales. Hvis det ikke forkynnes om synd vil ikke menigheten forstå bibelens standard og være Gud med sine liv.

Jesus elsket og aksepterte alle, men han fordømte også synd. Apostelen Paulus ga svært klare instruksjoner om hvordan kirken skulle være en refleksjon av Guds hellighet og ikke omfavne (eller godta) samfunnets syndige handlinger i kirken. Kirken er ment å være annerledes, hellig. Kirkens fokus må være på å ære Gud; ikke på å behage mennesker.

Ifølge Ef 4,12 er kirkens rolle... «å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp...» Likevel har kirken helt fra begynnelsen ofte valgt menneskets kultur i stedet for Guds. Dette fører gjerne til en kirke hvor Guds folk forventer at en times gudstjeneste på søndag holder til en god samvittighet.

Til alle kirkens medlemmer: Når Guds Ord ikke synes å gjelde i dagens kultur, husk dette fra 2 Tim 3,16, *Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplevelse, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd*.

Verset sier «hver bok». Det betyr både de skriftstedene som ser ut til å gjelde dagens kultur og de som ikke ser ut til å passe inn. Når du finner vers som synes å være utdatert, be om at Ånden vil lære deg hva det betyr og hvordan det gjelder vår kultur. Joh 14,26: *Men Talsmannen, Den Hellige Ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere*.

Til alle pastorer og menighetsledere som sliter med spenningen mellom kulturelle normer og bibelsk standard, minner jeg om disse to formaningene fra Jesus og Paulus:

Matt 10,28 (Luk 12,4) *Vær ikke redd for dem som dreper kroppen, men ikke kan drepe sjelen. Frykt heller ham som kan ødelegge både sjel og kropp i helvete.*

2 Tim 4,1: *Så sant som han kommer og oppretter sitt rike, pålegg jeg deg for Guds og Jesu Kristi ansikt, han som skal dømme levende og døde: Forkynn Ordet.*

Måtte dere alle kjenne at Åndens styrke og kraft leder dere i byggingen av en gudfryktig, Kristus-sentrert og Åndslødet kirke. Da får Gud æren og dere bidrar til å akselerere arbeidet med å nå de tre milliarder menneskene i verden som ennå ikke har hørt navnet Jesus.

-Dave McKissick
OM Norges Church Relation Director

CHURCH PLANTING

FINANCIAL

JUSTICE

MENTORING

RELIEF & DEVELOPMENT

OMs Visjon

Sammen med menigheter ønsker vi å motivere og trenere mennesker til verdensengelisering.

Operasjon Mobilisering(OM) er en tverrkirkelig trosbasert misjonsorganisasjon.

Vi ser oss selv som en integrert del av norske menigheter. Vårt ønske er å styrke menighetene. Vi mobiliserer mennesker fra alle yrkesgrupper til verdensmisjon.

Det er nå over 3000 fulltids arbeidere som tjenestegjør med OM og arbeider i over 110 land.

BE

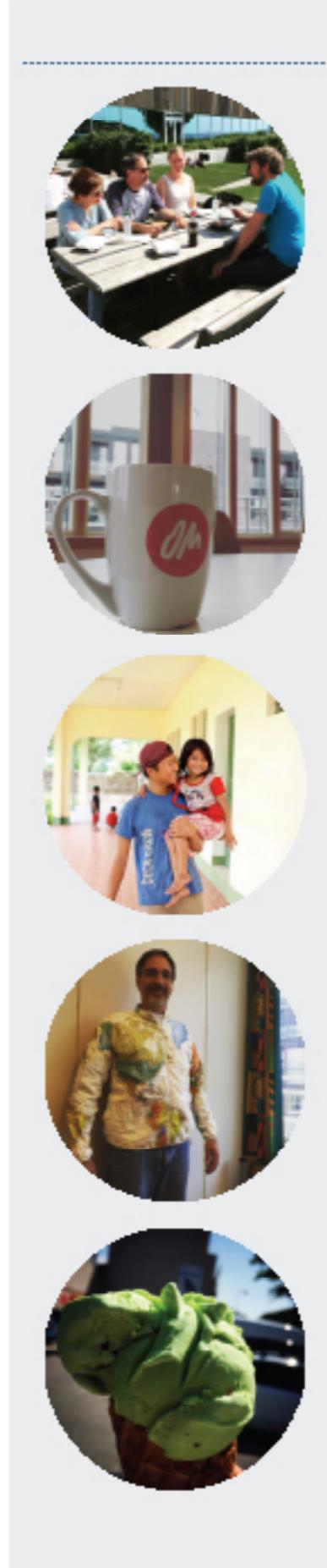
GI

Gå

Stå med oss i bønn for arbeidet fremover, du kan bety en stor forskjell for å spre evangeliets budskap i landene vi jobber og i Norge. Vær med å være utsendinger og OMs arbeid.

Vær med å motivere, utruste og trenere for misjon. Sammen kan vi gjøre så mye mer. Bruk konto til OM Norge for å støtte prosjekter eller generell gave til OM Norge: 3000.14.81009.

Fortsatt er det omrent to milliarder mennesker som aldri har fått høre budskapet om Jesus. Kontakt oss på: personnel.no@om.org for misjonsutreise for en kortere eller lengre periode.

HJELP TIL JORDSKJELVKATASTROFEN I ECUADOR

Vil du være med å gi?
Konto : 3000.14.81009
Merk 'ECUADOR JORDSKJELV'

Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr
Gunnar Andås
- ein leverandør som bryr seg

ENTREPRENØRFORRETNING
VT
VAVIK OG TØNNEREN AS

Malermester
Bjarne Andreassen tlf: 91 58 60 70
Tømmersta, Kristiansand
maling/tapetsering/gulvlegging/diping

Agder-Team Revision AS

RICHARD ANDERSEN
AKTIE
ring 37 01 58 00

xledger
empowering ambition™

SPAREBANKEN SØR

Kaspar Strømme

Reinhartsen
1931

adventure
is out there

OM

Klar for misjonsutreise?

Misjonærer søkes for langtid

Finance Manager
Norway

Church Planter
Albania

Vocational Skills Development Trainers
Ghana

Adventurer with entrepreneurial skills
Laos

MDTe3 Mission Discipleship Training
Moldova

Primary School Teacher
Logos Hope

Misjonærer søkes for korttid

Off The GRID NZ - Ignite 2
New Zealand

Establishing your personal mission
International Teams of (8) People: 25-55yr olds
Media Fast as a time away from distractions
Challenge through outdoor pursuits & team life

Mon 03 Oct 2016 – Fri 14 Oct 2016 · Apply by Fri 16 Sep 2016

Categories:
Travelling Teams | Sports | Friendship Evangelism

Cost: NOK 4350

